

Πρόταση αγώνα για τις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής λαϊκής οικογένειας

Πρόταση της Γραμματείας Αρκαδίας του Π.Α.ΜΕ στην συνεδρίαση του ΕΚΑ την
Πέμπτη 22-10-09 για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης

Η εργατική τάξη της χώρας μας, οι φτωχοί αγρότες, οι αυτοαπασχολούμενοι, η νεολαία, οι γυναίκες δεν πρέπει να ξεγελαστούν, να αποδεχτούν τα ψίχουλα της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Να μην κατεβάσουν τον πήχη των απαιτήσεών τους και κυρίως να μην αποδεχτούν την παραπλανητική και επικίνδυνη λογική: "Όλοι μαζί για να βγούμε από την κρίση, όλοι μαζί για να συμμαζέψουμε τα ελλείμματα της οικονομίας". Πρόκειται για μια πολιτική παλαιάς κοπής, δοκιμασμένη με αντιλαϊκά αποτελέσματα. Επιδιώκει να κάνει συνένοχη την εργατική τάξη, να την ποτίσει με το δηλητήριο του συμβιβασμού, της υποταγής, να μειώσει τις απαιτήσεις της.

Με τις προγραμματικές δηλώσεις της η κυβέρνηση (που άλλωστε ήταν γνωστές και προεκλογικά) έδωσε για ακόμη μια φορά εξετάσεις και έδειξε το καλό της πρόσωπο στην τάξη που υπηρετεί. Την τάξη των εκμεταλλευτών, των καπιταλιστών, προστατεύοντας και ενισχύοντας την κερδοφορία του κεφαλαίου. Ο,τι ανακοίνωσε δεν έχει καμιά σχέση με τις πραγματικές και σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων. Είναι ξεκάθαρο ότι αυτή η πολιτική είναι στην κατεύθυνση της γραμμής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ΠΑΣΟΚ θα "ταΐσει" και πάλι το μεγάλο κεφάλαιο με δισεκατομμύρια ευρώ, με νέες επιδοτήσεις, προνόμια και φοροαπαλλαγές. Η λεγόμενη "πράσινη ανάπτυξη", "πράσινη οικονομία" (που σε παγκόσμιο επίπεδο την προωθούν επιφανείς εκπρόσωποι πολυεθνικών όπως ο Κλίντον, ο Αλ Γκορ κ.ά.) δεν είναι παρά ένα νέο πεδίο κερδοφορίας του κεφαλαίου, ένα πεδίο που δε χωράνε οι κατακτήσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Η εργατική τάξη δεν πρέπει να αποδεχτεί τα ψίχουλα που της πετάει η κυβέρνηση για αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό, την αθλιότητα των 30 και 40 λεπτών την ημέρα στο μεροκάματο, το εφάπαξ στους πιο εξαθλιωμένους. **Να διεκδικήσει 1.400 ευρώ κατώτερο μισθό, 1.120 ευρώ κατώτερη σύνταξη**, γιατί οι εργαζόμενοι έχουν σύγχρονες ανάγκες που επιβάλλεται να ικανοποιηθούν και μπορούν να ικανοποιηθούν, γιατί είναι οι παραγωγοί του πλούτου που παράγεται και ο πλούτος αυτός τους ανήκει. Η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, η μείωση των συντάξεων, η υποβάθμιση παροχής υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας δεν είναι αποτέλεσμα μόνο του νόμου Πετραλιά, αλλά συνολικά των αντεργατικών νόμων ΣΙΟΥΦΑ - ΡΕΠΠΑ - ΠΕΤΡΑΛΙΑ. Η εργατική τάξη να διεκδικήσει την κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, απαιτώντας σύνταξη στα 60 για τους άντρες, 55 για τις γυναίκες και 55 - 50, αντίστοιχα, στα Βαρέα και Ανθυγιεινά. Οι μικροί και μεσαίοι αγρότες δεν πρέπει να αποδεχτούν τις απαράδεκτες αυξήσεις στις **συντάξεις του ΟΓΑ**. Πρόκειται για κοροϊδία. Την ίδια ώρα η κυβέρνηση δίνει εξετάσεις στην ΕΕ ότι θα εφαρμόσει πιστά την ΚΑΠ που οδηγεί τη φτωχή αγροτιά στο ξεκλήρισμα και συγκέντρωση της γης στους νεοτσιφλικάδες. Το ΠΑΜΕ θα σταθεί στο πλευρό των μικρομεσαίων αγροτών ενάντια στο ξεκλήρισμα που φέρνει η υλοποίηση της ΚΑΠ και η συνολικότερη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να απορρίψουν τα ψέματα για δήθεν κατάργηση της **ανασφάλιστης εργασίας, την κατάργηση των stage, αφού αυτά θα παραμείνουν και θα ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα. Αφού θα παραμείνει το αντεργατικό πλαίσιο της εκ περιτροπής εργασίας, της διευθέτησης του χρόνου εργασίας.** Αφού το αίσχος του δουλεμπορίου, των ενοικιαζόμενων εργαζόμενων απλά θα αναμορφωθεί για να εκμεταλλεύονται οι καπιταλιστές τους εργάτες με "καλύτερους όρους". Να παλέψουν για σταθερή και μόνιμη δουλειά, για 7ωρο - 35ωρο - 5ήμερο. Για κατάργηση όλων των αντεργατικών μορφών εργασίας, του δουλεμπορίου.

Τα όνειρα και οι ελπίδες της νεολαίας δε χωράνε και ούτε μπορούν να ικανοποιηθούν από την εξαγγελία επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών για 4 χρόνια (μέτρο που θα στραφεί σε βάρος των πιο ηλικιωμένων μελών της εργατικής λαϊκής οικογένειας) ούτε στην επέκταση του θεσμού της μαθητείας, δηλαδή της απλήρωτης εργασίας των νέων. Η νεολαία να σταθεί απέναντι σε όλα αυτά και να δώσει τη μάχη συνολικά με την εργατική τάξη για να έχει μέλλον με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Είναι πρόκληση για **τους άνεργους** τα κίνητρα στην εργοδοσία για δήθεν προσλήψεις. Η σταδιακή αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 70% του απαράδεκτου βασικού μισθού. Δηλαδή, "ζήτησε Μάη μου να φας τριφύλλι". Οι άνεργοι, το εργατικό κίνημα να διεκδικήσουν επίδομα ανεργίας 1.120 ευρώ για όσο διάστημα είναι άνεργοι και όλα τα αιτήματα που έχει στο πλαίσιό του το ΠΑΜΕ.

Από τις δηλώσεις της κυβέρνησης προκύπτει ότι θα δυναμώσει το ιδιωτικό κεφάλαιο στην Υγεία και οι εργαζόμενοι θα εξακολουθούν να βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη και να πληρώνουν, αυξάνοντας τα κέρδη της εργοδοσίας. Κοροϊδεύει όταν μιλάει για 3.000 προσλήψεις, όταν οι ετήσιες αποχωρήσεις είναι πάνω από 3.000 και οι ελλείψεις είναι πάνω από 25.000 εργαζόμενοι. Η εργατική τάξη να αντεπιτεθεί, απαιτώντας κατάργηση των απογευματινών ιατρείων, κατάργηση της συμμετοχής των εργαζομένων στη φαρμακευτική δαπάνη και να παλέψει για κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης στον τομέα της Υγείας.

Η κυβέρνηση θα συνεχίσει τις ιδιωτικοποιήσεις και αυτό αποδεικνύεται ξεκάθαρα με αρχή τον ΟΛΠ. Απέναντι σε αυτήν την πολιτική, η αναμονή, η αυταπάτη ότι κάτι καλό θα έρθει για την εργατική τάξη κάνει ζημιά και είναι επικίνδυνη. Ούτε ένα λεπτό δεν πρέπει να πάει χαμένο. Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ άμεσα προχωράμε σε ενημέρωση της εργατικής τάξης στα εργοστάσια, στους χώρους δουλειάς, στις συνοικίες, οργανώνοντας την πάλη. Προχωράμε σε Γενικές Συνελεύσεις των σωματείων, μάζεμα των ψηφοδελτίων. Συζητάμε την οργάνωση του αγώνα ενάντια στις απολύσεις, την ανεργία. Τη διεκδίκηση ουσιαστικών αυξήσεων στους μισθούς και τα μεροκάματα, συνολικά τα αιτήματά μας με το πλαίσιο του ΠΑΜΕ. Αντιπαλεύουμε τη λογική του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ και άλλες οργανώσεις, να καθορίζουν οι εργαζόμενοι τις διεκδικήσεις τους με βάση τις αντοχές της οικονομίας, δηλαδή τα κέρδη των καπιταλιστών.

Κριτήριο οι σύγχρονες ανάγκες μας και ο πλούτος που οι εργαζόμενοι παράγουν. Αναδείχνουμε και παλεύουμε για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης, που κριτήριο έχει τον εργαζόμενο και τις ανάγκες του και όχι τους σφετεριστές του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι, τους κεφαλαιοκράτες.